TEBDİL

(değiştirme, tersyüz etme)

Değiştirme, ters yüz etme, yerine başka bir şeyi koyma anlamlarındaki tebdil, Kur'an'da biri olumsuz, ikincisi olumlu olmak üzere iki anlamda kullanılmaktadır. Olumsuz anlam şudur:

1. Allah'ın dinini, kelamım değiştirme.

Bu suçun faili, din adamlarıdır. Şikâyetçi ise Allah.

Olumlu anlam ise şudur:

2. Kokuşmuş şirk geleneklerini değiştirme.

Bu işin faili, nebilerdir. Şikâyetçi ise şirk kodamanları, Allah ile aldatanlar ve bunları kullanarak siyaset yapan tâğutlardır. Mümin 26'da Firavun, Musa'dan bu anlamda şikâyetçi olmaktadır. Musa'yı suçlamada kullanılan tabirler düşündürücüdür:

"Dininizi değiştirmesinden veya ülkede bozgun çıkarmasından korkuyorum."

Günümüz Firavunlarıyla onların resmî ve özel tâğutî uşaklarının kullandıkları suçlama ifadeleri de aynıdır: Dini değiştiriyor, bozgun çıkarıyor, düzeni bozuyor, alışılmış gül gibi giden din hayatımızı perişan ediyor... Laiklik-Atatürkçülük-çağdaşlık yaftalarını kimseye bırakmayan ve ayyaşlığıyla ün salmış olan bir televizyon sunucusu, bizi kendisi gibi tatlı su aydınlarına jurnallerken şunu söylüyordu: "Durup dururken ne diye ortalığı karıştırıp bölücülük yapıyorsun? Sen bu işleri Muhammed'den iyi mi bilirsin?"

Bu sefil ayyaşın kendisinden 'Muhammed' diye söz ettiği ise Cenabı Peygamber Muhammed Mustafa'dır...

Bir büyük iş adamının eşi, bir başka büyük iş adamının evinde, bu satırların yazarından şikâyetini yüzüme karşı şöyle dile getiriyordu:

"Atamızdan, babamızdan alışıp yaşadığımız ve sayesinde mutlu olduğumuz dini bombardıman ettin, ortalığı birbirine katıp huzurumuzu kaçırdın. Ne güzel yaşayıp gidiyorduk."

Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı yapmış bir siyasetçi, namazların cem'inden söz ettiğim için beni halkın geleneksel dinini bozmakla suçlamış, jurnalcilik ve tahrikçilik yapmıştı. Oysaki aynı siyasetçi, bu tahrik ve fesadından bir süre önce, Kur'an'ın iki yüz otuz ahkâm ayetinin uygulanmamasının hiçbir zararı olmayacağını, bunu büyütmenin bozgunculuk olduğunu iddia edebilmiş ve bizim eleştirimize maruz kalmıştı.

Nebiler ve vârisleri 'tebdilin tebdili'ni yapıyor. Tebdilin tebdilini yapmak, yani yozlaştırılan yanları düzeltmek, tevhide hizmettir. Ne yazık ki, halk bunu bilmez, her tebdili aynı görür. Çünkü kıstas, yani kitap elinden alınmıştır. Din kitaba teslim edilince tebdilin melun olanıyla makbul olanı belirgin hale gelir. Bunun içindir ki tebdil ve tahrifçiler dinin kitaba teslim edilmemesi, halkın kitapla tanışmaması için amansız bir mücadele vermektedirler. Ne ilginçtir ki, bu mücadelede onlara, yobazlıktan, çağdışılıktan şikâyet süksesi yapan ama gerçek din söz konusu olduğunda mızrak yemiş vahşiler gibi böğürmeye başlayan laik-çağdaş maskeli kravatlı yobaz tipler de destek vermişlerdir.

Kitabı-dini anlatan bizleri, bu namertlerin biri "Atalarımızın, ulemamızın, efendilerimizin dinini bozuyor" diye, biri de "Mehdilik, aşılmazlık, önderlik iddia ediyor" diye suçlayıp ekranlarından günlerce, haftalarca kötülemiş, yargısız infazlarla bize âdeta domuz bağı vurmaya kalkmışlardır. Ne ilginç bir kaderdir ki bunu yapanların önde gelenleri içinde, yıllarca dinli-imanlı olduklarını, karılarının nikâhsız, başı açık kızlarının iffetsiz, çocuklarının piç olmadığını savunduğumuz dönek kahpeler de vardı. Bunlar, bir yandan izbelerde vurulan Hizbullah domuz bağlarından şikâyet ederken öte yandan milyonların izlediği ekranlardan bize kravatlı Firavunlara özgü domuz bağları vurma domuzluğu sergileyerek Kur'an tevhidinin sesini kısmaya çalışıyorlardı.